

במאמרו כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו. גם נדקו דברי חז"ל במה שאמרו ללדיקים נדמה להן כהר גבוה היינו דכיון שהלדיקים הולכים מחיל אל חיל בעבודת השי"ת היינו ממדריגה למדריגה בעבודת השי"ת ובכל מדריגה ומדריגה שהם בו אזי נלחמים עם ה'ה"ה עד שעולים למדריגה הגבוהה כמו מי שעולה להר ושם המה נלחמים עם ה'ה"ה אי"כ יפה אמרו חז"ל שללדיקים נדמה להן כהר גבוה:

שם דף כ"ב אמר ר"י אבר קטן ים באדם משביעו רעב כו' עיין בפרש"י והמהרש"א הוכיח מפרק חלק דמימי אעבודא דבת שבע שהפך משכבו של יוס כו' משמע מזה דלא כפרש"י רק כפשוטו משביעו בתשמיש רעב עוד לתשמיש ביותר עיין במהרש"א וקשה לי לפענ"ד מהגמ' דפרק המקבל בב"מ דף ק"ז דאיתא שם י"ג דברים נאמרו בפת שחרית וקפשיני שם ונוקק לאשמו ואינו מתאוה לאשה אחרת ופרש"י ז"ל וז"ל ומתוך שלבו טוב עליו בבקר שאכל קלת חובט לאשמו ובאחור לשוק אינו מתאוה לנשים אחרות עכ"ל ולפי פרש"י ז"ל אזי סותר להגמ' ה"ל משביעו רעב ומעבודא דבת שבע שהפך משכבו של יוס כו'. ע"כ נלפע"ד לפרש הגמ' דהמקבל באופן אחר היינו דהאוכל פת שחרית מעט אזי לבו טוב עליו בלילה לכן חובט ונוקק לאשמו בלילה לכן כשיולא ביום לשוק אינו מתאוה לנשים אחרות אבל היכא דנוקק לאשמו גם כן ביום אזי משביע לה'ה"ה יותר מהרגל לכן קאמר ר"י משביעו רעב וזה כי בדוד שהפך משכבו כו'. אי נמי י"ל לפרש באופן אחר מעט דהא דקאמר שם י"ז דברים נאמרו בפת שחרית היינו פת שחרית במלח וקיתון של מים ולא יותר והכוונה בזה שיחנהג אי"ש במדה ההסתפקות כח שכו' בספר עיון יעקב שפ"י ארילת למ ושתית מים גורם הכנעת גופו וע"י מדי ההסתפקות שירגיל אי"ש אזי יהיה מקו לאשמו בלילה ואינו מתאוה לאשה אחרת

כמבואר במה מקומות. ונקדים לבאר מאמר חז"ל כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו. נלפע"ד לבאר פר"ז דאדם רשע ר"ל שחשוד להבטיר חש בשבת בשביל לשען מקטרתו וסחוף חזק לבוא על ערות אדם אי"ש ר"ל אדם כזה הוא עומד בשעל המדריגה בשיפולי ההר וה'ה"ה המלאך איך לריך ליגע עמו אחרי שהוא עובר עבירות של מיתת ב"ד בשביל הנאה מועטת דהיה יכול להמליץ תאוותו באונות פנויות ואדם כזה הוא הולך אחר ה'ה"ה התאווי כבסמה וה'ה"ה המלאך הוא עומד אללו במדריגה התחתונה רק לשען בשבת וכיון שהוא עושה פלגו כ"כ הפקר כבסמה אזי הוא עושה כל עבירות שעולס כבסמה ע"י ה'ה"ה התאווי נמלא שאללו הוא ה'ה"ה המלאך הוא כחוט השערה היינו שמסיתו על דבר קל כזה שהיה נקל ביד אדם לשגר תאוותו היינו שלא לשען בשבת לפיכך נדמה להן כחוט השערה:

ויש בני אדם שהתחילו לעלות על ההר אזי מדריגות היינו שמהרים מלעבור ח"ו עבירות חמורות של עריות ח"ו אבל אינם נזהרים בשאר עבירות ח"ו. אלל אדם כזה לריך ה'ה"ה לעמוד יותר מאלל רשע ה"ל אבל מ"מ לא נוכל לומר שה'ה"ה המלאך לריך לעמל עליו להסיתו עודכר דברים בטלים ושיטל מהתורה ז"ל דאחרי שהוא חשוד על עבירות הקלות אזי דבר זה להיתר בעיניו ועובר על אלו העבירות ממילא וה'ה"ה אינו לריך להסיתו לזה נמלא ש'ה"ה שלו הוא גדול מאלל רשע גמור ה"ל אבל לא כ"כ גדול כאלל דדיק גמור דהלדיק גמור העולה במדריגה העליונה של הר גבוה היינו שהוא בא למדריגה של וז"ל. הלל בקרבי והוא זהיר מכל הרהורי עבירה ופורש אי"ש ממומר לו ואינו הולך ד' אמות בלא תורה ובלא תפילין ואינו מסיח דעתו מעבודת השי"ת אזי ה'ה"ה המלאך לריך לעמל עליו הרבה בכל פרט להסיתו לחטוא ואי"כ ה'ה"ה שלו הוא גדול מאוד. לכן נדקו דברי חז"ל